

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3MOBdo/6/2012
Identifikačné číslo spisu:	5709205672
Dátum vydania rozhodnutia:	13.08.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:5709205672.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Jozef Žucha, miesto podnikania J. Bodeneka č. 10, Vrútky, IČO: 40 661 580, zast. advokátom Mgr. Celestínom Stehurom, F. Kráľa č. 2080, Čadca proti žalovanému: TVORIVEC, s. r. o., Gorkého č. 60, Martin, IČO: 36 434 965, zast. advokátom Mgr. Patrikom Pálffym, Nám. SNP č. 5, Martin, o zaplatenie 2 594,90 eur, o mimoriadnom dovolaní Generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 27. októbra 2011, č. k. 13Cob 201/2011-159, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadne dovolanie z a m i e t a .

Žalovanému trovy dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Okresný súd Martin rozsudkom č. k. 17Cb 160/2009-113 zo dňa 15. júna 2010 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 2 594,90 eur s príslušenstvom, vo zvyšku žalobu zamietol. Žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 1 137,50 eur.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca si uplatnil zaplatenie sumy 2 594,90 eur s príslušenstvom za dodávku objednaného počítača MacBook Pro 15 v dohodnutej kúpnej cene 2 883,22 eur, z ktorej žalovaný zaplatil zálohu vo výške 10 % z ceny s tým, že zvyšok zaplatí do 31. 12. 2007.

Súd vo veci nariadil pojednávania, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, svedkov, oboznámil s listinnými dôkazmi.

Žalovaný v konaní vzniesol kompenzačnú námietku, pretože pre žalobcu vykonal dielo, konkrétne nainštaloval prezentačné miesto v budove Milénia v Martine. Tvrdil, že dohoda bola taká, že žalovaný zaplatí 10 % z ceny a za 90 % kúpnej ceny vytvorí pre žalobcu nainštalovanie prezentačného miesta s tým, že si uvedené navzájom vyfakturujú. Ako dôkaz predložil započítací prejav, vrátane faktúry za dielo. Predložil i faktúru svojho subdodávateľa pre vyhotovené dielo.

Žalobca poprel tvrdenie žalovaného, pretože si nikdy neobjednal vytvorenie prezentačného diela, ktoré ani nebolo vyfakturované. Faktúra bola doručená až po upomínaní žalovaného na zaplatenie dodávky počítača. K vytvoreniu prezentačného miesta uviedol, že ho vytváral p. Sokol z dôvodu, že žalobca so žalovaným mali spolupracovať na predaji výrobkov Apple.

V konaní boli vypočutí svedkovia. Svedok Andrej Vágaský vypovedal, že ho v roku 2007 oslovil p. O., či by nemal záujem odprezentovať niektoré skutočnosti týkajúce sa ochrany osobných údajov s tým, že projekt sa skladá z viacerých častí, pričom jedna z nich bola zameraná na prezentáciu výpočtovej techniky Apple.

Svedkyňa L. uviedla, že žalobcu poznala a mala pre neho pracovať, nakoniec sa tak nestalo, pretože jednanie sa jej zdalo neseriózne. K veci dodala, že vie len toľko, že bolo dojednané, že firma TVORIVEC zabezpečí pre p. Žuchu nejakú reklamu, čo nemalo byť zaplatené, ale firma TVORIVEC mala za to dostať počítač. Priamo, keď sa uvedené veci dohadovali, ona prítomná nebola.

Svedok Y. N. uviedol, že mal pracovať pre p. O., podmienkou bolo zakúpenie počítača Apple a firma TVORIVEC zabezpečovala pre p. O. propagačný materiál.

Súd z faktúry č. 2007121503 zistil, že žalobca fakturoval žalovanému dodávku počítača v celkovej sume 86 860 Sk s tým, že do času vystavenia faktúry bola zaplatená suma 8 686 Sk a zostalo zaplatiť 78 174 Sk so splatnosťou do 31. 12. 2007.

Žalovaný predložil na preukázanie svojich tvrdení jednostranný zápočet z 31. 12. 2007, do ktorého zahrnul pohľadávky firmy TVORIVEC, konkrétne faktúry č. rs 2007017 z 31. 12. 2007, č. 2007121503 splatná 31. 12. 2007 na sumu 78 174 Sk, z ktorej sumy sa započítava výška 78 161,50 Sk.

Súd vec posudzoval podľa ustanovení Obchodného zákonníka a mal za preukázané, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy na dodávku počítača MacBook Pro 15 v dohodnutej kúpnej cene 86 860 Sk, ktorá skutočnosť nebola sporná, ako ani dodávka počítača a zaplatenie zálohy 10 % z ceny. Sporný zostal zostatok doplatku ceny 2 594,90 eur. Žalobca tvrdil, že cena mala byť zaplatená do 31. 12. 2007, žalovaný tvrdil, že uvedená cena nemala byť zaplatená, ale mali byť v tomto rozsahu dodané práce pre zmluvu o dielo, predmetom ktorej malo byť vyhotovenie prezentačného miesta pre žalobcu pre výrobky Apple. Dielo malo byť vyfakturované a následne započítané so zostatkom kúpnej ceny počítača. Žalovaný podľa názoru súdu tieto skutočnosti nepreukázal. Podľa § 536 a nasl. Obch. zák. vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by žalobca u žalovaného objednal zhotovenie akéhokoľvek diela. Vytvorenie prezentačného miesta malo byť podľa žalovaného predmetom zmluvy o dielo, nebolo však preukázané, že zhotovenie diela si žalobca objednal. Podľa názoru súdu, ani výpovede svedkov nepotvrdili existenciu zmluvy o dielo medzi žalobcom a žalovaným.

V konaní bolo preukázané, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu zmluvy o dodávke počítača, ktorý bol dodaný, vyfakturovaný, záloha vo výške 10 % z kúpnej ceny bola zaplatená. Žalovaný však nezaplatil zvyšok kúpnej ceny, na zaplatenie ktorého žalobcovi nárok vznikol, preto súd žalobe vyhovel tak, ako vyplýva z výroku rozsudku. Žalobcovi v súvislosti s omeškaním s plnením peňažného záväzku vzniklo právo na úrok z omeškania vo výške 14,25 % podľa § 369 ods. 1 Obch. zák., v ktorej časti súd žalobe taktiež vyhovel. V prevyšujúcej časti žalobcu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku v časti, v ktorej bolo návrhu vyhovené podal žalovaný odvolanie podaním zo dňa 3. augusta 2010.

Odvolanie odôvodnil tým, že podľa dohody medzi žalobcom a žalovaným sa mal zostatok ceny / žalovaná suma / kompenzovať vykonaním prác - diela pre žalobcu. Tieto práce žalovaný vykonal a vyfakturoval a následne započítal, čím záväzky strán zanikli v rozsahu stretu. Zastáva názor, že

preukázal i svedeckými výpoveďami, že medzi účastníkmi došlo k dohode o tom, že žalovaný vykoná pre žalobcu dielo v spojitosti s prezentáciou jeho podnikateľského projektu. Taktiež došlo k dohode o cene diela a zápočtu tejto ceny so zostatkom ceny počítača. Žalovaný nemal dôvod vykonávať dielo, ak by k dohode nedošlo. Skutočnosť, že sa dielo týkalo prezentačného projektu bolo preukázané / aj napr. subdodávateľskou faktúrou č. 10145117 / v čase, keď žalobca organizoval prezentačný projekt.

Žalovaný, ako začínajúca spoločnosť, nemal dôvod kupovať od žalobcu počítač a sám žalobca vo výpovedi uviedol, že každý účastník projektu musí používať výrobok zn. Apple. Následne došlo k dohode o kúpe počítača s tým, že okrem zaplatenia dohodnutej zálohy, bude cena vyrovnaná realizáciou grafických prác a činnosťou na podporu a výzdobu prezentačného miesta, kde mal žalobca odprezentovať svoj podnikateľský projekt. Navrhol aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok v napadnutej časti potvrdiť ako vecne správny. Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vyslovil správny právny záver. Uplatnil si trovy odvolacieho konania.

Krajský súd v Žiline rozsudok Okresného súdu v Martine v napadnutej časti zmenil tak, že žalobu zamietol a žalobcovi priznal náhradu trov prvostupňového i odvolacieho konania.

Odvolací súd prejednal vec v rozsahu § 212 ods. 1 O. s. p. na nariadenom pojednávaní podľa § 214 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 213 ods. 3 O. s. p. a po zopakovaní dokazovania v potrebnom rozsahu rozhodol tak, ako vyplýva z výroku rozsudku.

V súvislosti s podaným odvolaním odvolací súd nariadil pojednávanie, pretože mal za potrebné zopakovať dokazovanie / § 213 ods. 3 O. s. p. /, nakoľko bol názoru, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Dokazovanie odvolací súd v potrebnom rozsahu vykonal tak, ako vyplýva zo zápisnice z pojednávania z 27. októbra 2011, keď okrem výsluchu účastníkov bolo zopakované dokazovanie listinami založenými v spise, vrátane zápisní obsahujúci výpovede svedkov. K rozsahu zopakovaných dôkazov nemali účastníci súdneho konania žiadne pripomienky, návrhy, doplnenia.

Odvolací súd po vykonanom dokazovaní dospel k odlišnému skutkovému zhodnoteniu a právnomu posúdeniu veci. V súvislosti s protichodnými tvrdeniami účastníkov v rámci zopakovaného dokazovania v odvolacom konaní bolo podstatné zodpovedať, či medzi účastníkmi boli kreované zmluvné vzťahy, z ktorých oproti stáli zmluvné práva a povinnosti.

Odvolací súd vychádzal z princípu neformálnosti, na ktorom je založený Obchodný zákonník ako hmotné právo, v záväzkových vzťahoch a následku takéhoto správania sa účastníkov zmluvných vzťahov / žalobcu a žalovaného /. Pokiaľ by sa v rámci takýchto vzťahov dôsledne nedbalo na úpravu zmluvných vzťahov takým spôsobom, aby sa odstránilo to, čo by mohlo viesť k vzniku rozporov, potom pri vyvolaní súdneho sporu nie je možné len jedným smerom aplikovať princíp neformálnosti, a to pri konštatovaní existencie zmluvného vzťahu, ktorý uzavrel žalobca so žalovaným a nepoužiť rovnaký princíp neformálneho kreovania zmluvného vzťahu, ktorý uskutočnil žalovaný so žalobcom. Na tomto základe následne nemôže obstať konštatovanie okresného súdu v tom smere, že len žalobca preukázal uzavretie kúpnej zmluvy / § 409 a nasl. Obch. zák. /, ale už žalovaný nemal preukázať uzavretie zmluvy o dielo / § 536 a nasl. Obch. zák. /. Tak pre žalobcom tvrdenú kúpnu zmluvu, ako aj pre žalovaným preukazovanú zmluvu o dielo existoval spoločný sumár dôkazov, nielen tvrdení účastníkov, ale aj listinných dôkazov / faktúry žalobcu i žalovaného /, fotodokumentácia založená v spise, svedecké výpovede. Z výpovede žalobcu i žalovaného v odvolacom konaní nepochybne vyplynulo, že za rovnakých pomerov malo dôjsť k uzavretiu kúpnej zmluvy, ako aj zmluvy o dielo. Vzhľadom na uvedené spoločné východiskové okolnosti nebolo na mieste tvrdiť, že len na základe výpovede žalobcu, ním predloženej faktúry bola preukázaná existencia kúpnej zmluvy o predaji počítača za dohodnutú kúpnu cenu a súčasne pri existencii výpovedí žalovaného a ním predloženej faktúry,

fotodokumentácie uzavrieť, že k preukázaniu uzavretia zmluvy o dielo nemalo dôjsť. So záverom súdu prvého stupňa sa odvolací súd nestotožnil, pretože ak sa z hľadiska neformálnosti poskytla ochrana práv žalobcovi v tom, že na základe jeho tvrdenia, vystavenej faktúry na dodávku počítača, bola uzavretá kúpna zmluva podľa § 409 a nasl. Obch. zák., tak z rovnakého dôvodu, princípu neformálnosti, bolo potrebné poskytnúť ochranu aj právam žalovaného, ktorý faktúrou, fotodokumentáciou preukázal uzavretie zmluvy o dielo podľa § 536 a nasl. Obch. zák.

Podľa výsledkov zopakovaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca so žalovaným uzavreli kúpnu zmluvu na dodávku počítača MacBook Pro 15, ktorý bol dodaný a súčasne uzavrel žalovaný so žalobcom zmluvu o dielo s predmetom plnenia v rozsahu vyplývajúceho z faktúry č. rs 2007017 - prezentačná a reklamná činnosť vykonávaná v prospech žalobcu v súvislosti s realizáciou projektu výrobkov „APPLE“. Krajský súd konštatoval, že vzájomná podmienenosť kúpnej zmluvy a zmluvy o dielo bola daná okolnosťami, za ktorých došlo k neformálnemu spôsobu kreovania predmetných zmluvných vzťahov, keď ich dôvodom, spoločným základom bola prezentačná akcia v budove Millénia súvisiaca s projektom výrobkov „APPLE“, ktorú zabezpečoval žalobca. Vzájomnosť predmetných zmluvných vzťahov a ich podmienenosť potvrdil v konečnom dôsledku aj sám žalobca na pojednávaní dňa 10. marca 2010 / na l. č.. 64 /, keď uviedol, že podmienkou účasti na uvedenom projekte bolo to, že každý, kto sa chce na projekte zúčastniť, musí produkt „APPLE“ užívať. Kúpna zmluva a zmluva o dielo tak boli vzájomne na sebe závislé, podmienené a mali spoločný základ, ktorým bola realizácia projektu produktov „APPLE“, spojená s účasťou na tomto projekte. V podstate, pokiaľ by nebol projekt zameraný na prezentáciu produktov „APPLE“, ktorý zabezpečoval žalobca, tak by k uzavretiu kúpnej zmluvy a zmluvy o dielo ani nedošlo. Vzájomná podmienenosť zmluvných vzťahov medzi účastníkmi konania, a to dodávka počítača, v rozsahu ktorej hodnoty kúpnej ceny žalovaný mal vykonať dielo v prezentačnej a reklamnej činnosti na zrealizovanie projektu, nepochybne vyplynula zo zopakovaného dokazovania v odvolacom konaní, ale aj z výpovedí svedkov, hodnovernosť ktorých nebola spochybnená, ani vyvrátená.

Vzájomná závislosť a podmienenosť zmluvných vzťahov bola preukázaná aj výškou ceny plnenia, keď po zaplatení 10 % z ceny počítača, výsledná suma bola 78 174 Sk / teraz 2 594,90 eur / a plnenie žalovaným predstavovalo sumu 78 161,50 Sk / 2 594,49 eur /. Účelom a zmyslom uvedenej podmienenosti vzájomných zmluvných vzťahov bolo, že žalovaný v hodnote počítača vykoná pre žalobcu prezentačnú, reklamnú činnosť, čo bolo preukázané predloženou fotodokumentáciou. Túto vzájomnú podmienenosť a účel, ktorým bolo dosiahnuť vyrovnanie vzájomných záväzkov žalobcu a žalovaného svojou výpoveďou potvrdila i svedkyňa Šestáková, keď uviedla, že žalovaný mal pre žalobcu robiť reklamu, a za to žalovaný dostane počítač. Skutočnosť, že osobne pri dojednaní nebola, v konečnom dôsledku však potvrdila vykonanie reklamy žalovaným a jej súvislosť s projektom zabezpečovaným žalobcom, ktorý sa týkal výrobkov „APPLE“. Aj svedok Okuliar potvrdil, že žalovaný robil reklamy a propagačný materiál, a tým bude počítač poskytnutý žalobcom žalovanému zaplatený.

Odvolací súd konštatoval, že na základe rozsahu zopakovaného dokazovania boli preukázané nielen vzájomné zmluvné vzťahy medzi účastníkmi konania, ale aj ich podmienenosť a závislosť, ako aj účel, ktorým bolo riešiť záväzky formou poskytnutia vzájomných plnení. Tieto skutočnosti odvolací súd vyhodnotil ako primárne a podstatné. Takto preukázaný účel vzájomného vysporiadania záväzkov medzi účastníkmi v poskytnutí proti plnení bol rozhodný. Súd sa zaoberal i hmotnoprávnym úkonom započítania zo dňa 31. 12. 2007, ktorý namietal žalobca s tým, že k nemu nemohlo dôjsť pre nesplatosť pohľadávky žalovaného / splatná 07. 01. 2008 /. K tejto námietke odvolací súd vyslovil názor, že účastníci riešili zánik vzájomných záväzkov poskytnutím protiplnení.

Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok v napadnutej časti podľa § 220 O. s. p. zmenil tak, že žalobu zamietol a o trovách prvostupňového a odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. v prospech úspešného účastníka.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky podal proti rozsudku odvolacieho súdu na základe podnetu žalobcu mimoriadne dovolanie podľa § 243e ods. 1 a § 243f ods. 1 písm. b/ O. s. p. a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť Krajskému súdu v Žiline

na ďalšie konanie (§ 243b ods. 3 O. s. p.).

Z odôvodnenia dovolania vyplýva, že žalobca podal podnet Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia súdov. Napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu bol podľa názoru dovolateľa porušený zákon, nakoľko súd nepostupoval v súlade s ustanoveniami O. s. p., nakoľko tým, že pri rozhodovaní veci vychádzal z odlišného skutkového základu, ako súd prvého stupňa bez toho, aby postupoval podľa § 213 ods. 3 O. s. p., čím zaťažil konanie vadou majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, čím je daný dovolací dôvod podľa § 243f ods. 1 písm. b/ O. s. p.

Dovolateľ dospel k záveru, že odvolací súd z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa vyvodil odlišné skutkové a na ich základe aj právne závery ako súd prvého stupňa bez toho, aby vo veci vykonal potrebné dokazovanie. Odvolací súd dospel k záveru, že došlo k uzavretiu zmluvy o dielo na vykonanie reklamnej a propagačnej činnosti žalovaným v prospech žalobcu, len z oboznámených listinných dôkazov a výsluchu účastníkov konania, bez výsluchu svedkov. Ak sa chcel odvolací súd odchýliť od skutkových zistení súdu prvého stupňa na základe bezprostredne pred ním vykonaných dôkazov, mal dokazovanie sám v potrebnom rozsahu opakovať, pokiaľ chcel svedecké výpovede hodnotiť rozdielne ako súd prvého stupňa, prípadne doplniť a zadovážiť si tak rovnocenný podklad pre odlišné hodnotenie dôkazov podľa § 132 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1) prejednal mimoriadne dovolanie Generálneho prokurátora Slovenskej republiky podané v súlade s ust. § 243e ods. 1 v spojení s § 243f ods. 1 písm. c) O. s. p bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 1) a zistil, že dovolanie podané v zákonnej lehote (§ 243g) je nedôvodné.

Z ust. § 242 ods. 1 O. s. p. vyplýva, že dovolací súd je viazaný rozsahom dovolania a uplatneným dovolacím dôvodom, vrátane jeho vecného vymedzenia.

V danom prípade bol dovolacím dôvodom, ktorý bol v mimoriadnom dovolaní uplatnený, že odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal z iného skutkového základu ako súd prvého stupňa bez toho, aby postupoval podľa § 213 ods. 3 O. s. p.

Podľa § 213 ods. 3 O. s. p. v zásade v právnom poriadku platí apelačný systém, ktorého podstatou je princíp, že odvolací súd preskúmava rozhodnutie napadnuté odvolaním znovu. Rozhodnutie o oprávnom prostriedku si spravidla vyžaduje vykonať, opakovať alebo doplniť dokazovanie. Viazanosť odvolacieho súdu skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvého stupňa znamená len to, že viazanosť existuje v rozsahu, v akom by sa odvolací súd chcel odchýliť od skutkových zistení súdu prvého stupňa bez toho, aby v rozpore so zásadou priamosti a ústnosti odmietol opakovať alebo doplniť dôkazy vykonané súdom prvého stupňa. Z tohto tiež vyplýva, že viazanosť odvolacieho súdu sa vzťahuje na skutkové zistenia, ktoré sú uvedené v odôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa s tým, že odvolací súd ich môže doplniť, zmeniť prípadne inak modifikovať iba po vykonaní dokazovania, teda po opakovaní alebo doplnení dokazovania.

Dovolací súd vyslovil názor, že v rámci odvolacieho konania nedošlo k porušeniu procesného postupu súdu. Odvolací súd zopakoval dokazovanie, vypočul účastníkov na pojednávaní o odvolaní. Pokiaľ ide o svedecké výpovede, tieto neboli v odvolacom konaní spochybnené, preto podľa názoru dovolacieho súdu nebol dôvod pre ich opätovné predvolanie a výsluch. Účastníci v rámci konania mali dostatočnú možnosť na využitie svojich procesných práv tak, ako im to zákon zabezpečuje. Žalobca mal možnosť uplatniť svoje námietky v odvolacom konaní, ale ako vyplýva zo zápisnice z pojednávania / l. č. 152 až 154 / uviedol, že k rozsahu vykonaného dokazovania a k jeho zopakovaniu nemá žiadne pripomienky. Odvolací súd v odvolacom konaní vykonal dokazovanie tak, ako to predpokladá ustanovenie § 213 ods. 3 O. s. p., teda v tomto smere dovolací súd nezistil žiadny dôvod, pre ktorý by bolo možné procesný postup odvolacieho súdu vyhodnotiť ako postup, ktorý by nezodpovedal zákonom stanovenému postupu. Taktiež sa dovolací súd plne stotožnil s názorom vysloveným odvolacím súdom vo svojom rozhodnutí, ako i s vyhodnotením zistených skutočností zásadných pre rozhodnutie v predmetnej veci.

Odvolací súd správne posúdil na základe vykonaného dokazovania a dôkazov, ktoré boli v konaní predložené, zistené a preukázané, že medzi účastníkmi nesporne išlo o vzájomné zmluvné vzťahy, ktoré boli navzájom podmienené plneniami každého z účastníkov vo vzájomnosti / predaj počítača a protiplnenie za zostatok kúpnej ceny formou zabezpečenia prezentácie produktov „APPLE“ /.

Podľa názoru dovolacieho súdu odvolací súd postupoval v súlade s § 213 ods. 3 O. s. p., v rámci odvolacieho konania riadne vykonal dokazovanie, na základe ktorého vyslovil správny právny názor, ktorý aj dostatočne odôvodnil / § 157 ods. 2 O. s. p. /.

Dovolací súd na základe preskúmania rozhodnutia v napadnutej časti v spojitosti s procesným postupom odvolacieho súdu dospel k záveru, že v danom prípade nedošlo k procesnému pochybeniu odvolacieho súdu tak, ako to namietajú dovolatelia.

Podľa § 243f ods. 1 písm. c/ O. s. p., mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e, ak rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Na rozdiel od stanoviska a právneho hodnotenia v mimoriadnom dovolaní, dovolací súd dospel k záveru, že odvolací rozhodol správne na základe procesného postupu, ktorý bol v súlade s § 213 ods. 3 O. s. p.

Vychádzajúc z týchto dôvodov dovolací súd mimoriadne dovolanie zamietol podľa § 243b ods. 1 v spojení s § 243i ods. 2 O. s. p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol tak, že úspešnému žalovanému trovy dovolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.